

عشق آباد

بواسطه جناب میرزا

ورقه موفقه مطمئننه والده آقا عبد المحمود و امة الله الطيبه ضجیع محترمه شان علیهما بهاء الله الابهی

ای اماء حضرت مقصود جناب میرزا حاضر و خواهش نگارش نامه نمایند هرچند تضرع عبدالبهاء بدرگاه احدیت بجهت تأیید اماء الله مستمر و مشتهر است و فی الحقیقه این از صد هزار نامه بهتر و مقبولتر با وجود این باز بتحریر این ورق مسطور پرداختم و از حق میطلبم که اماء رحمن را در جمیع مراتب وجود بشمره سجود فائز فرماید یعنی روز بروز در مراتب ملک و ملکوت ترقی موفور نمایند و از هر جهت چه جسمانی چه روحانی مظهر سعادت ابدیه گردند

و فی الحقیقه مغناطیس این الطاف تربیت اطفالست اگر امهات چنانکه باید و شاید اطفال را از سن شیرخواری بتربیت روحانی و ترتیب رحمانی و انتظام جسمانی پرورش دهند این مواظبت خدمت بدرگاه احدیتست بلکه عبادت در آستان رحمانیت اطفال را باید از بدایت تولد از هر جهت اسباب صحت فراهم آورد و این را بدانید تا ممکن است شیر مادر بهتر و خوشتر و موافقتر است مگر آنکه مرضی حائل گردد و یا چشمه شیر بکلی خشک شود و چون طفل اندکی بنای احساس و ادراک نماید باید مادر تأسیس آداب و تربیت کند و از هر قبیل صحبت کند تا آنکه در سن طفولیت آداب و تربیت آموزد و احساسات روحانیه جوید و بقدر امکان ادراک اسرار دینیه کند و بر کلیه امور جسمانیّه اطلاع مجمل جوید

چون کار بمعلم انجامد آنوقت تربیت از جهت اطلاعات معارف در مکتب بر معلّمست و در خانه بر پدر و مادر بسیار این قضیه مهمّست البتّه صد البتّه مراعات این مطلب بنمائید تا سررشته بدست آید

اطفال اگر از بدو طفولیت چه جسمانی چه روحانی خواه از جهت صحت و خواه از جهت تربیت مواظبت نشوند بعد بسیار مشکلست که تبدیل و تغییری حاصل گردد مثلاً اگر طفل در بدایت محافظه نگردد و صحت تام نیابد و بنیه چنانکه باید و شاید قوت نگیرد جسم ضعیف ماند و من بعد آنچه بشود چندان تأثیری ندارد این حفظ صحت اطفال بسیار مهمّست زیرا صحت سبب قوت حاسیّات و ادراکات گردد و طفل چنانکه باید و شاید در تحصیل معارف و صنایع و فنون و آداب قوت گیرد و علیکما التّحیّة و التّناء